

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 62.528/1
van 20 december 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de
toepassing van het cumulverbod en de verschilregel voor het
Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’

Op 21 november 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de toepassing van het cumulverbod en de verschilregel voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 14 december 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 december 2017.

*

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering beoogt een aantal nieuwe regels uit te vaardigen voor de toepassing van het cumulverbod en de verschilregel die gelden als voorwaarde voor de tegemoetkoming door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). Het cumulverbod en de verschilregel worden omschreven in artikel 14 van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’.

De ontworpen regeling bouwt voort en komt in de plaats van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 ‘tot vaststelling van de regels voor het bepalen van een bedrag voor bewijsbare uitgaven en een bedrag voor niet-bewijsbare uitgaven in het kader van de toepassing van het cumulverbod en de verschilregel’, waarvan artikel 9 van het ontwerp de opheffing beoogt. De inhoudelijke wijzigingen beogen een administratieve vereenvoudiging te bewerkstelligen naar aanleiding van het invoeren van het persoonsvolgend budget. Tevens beogen de stellers rekening te houden met recente rechtspraak van het Hof van Cassatie.¹

2.2. Artikel 2 van het ontwerp bevestigt in essentie de bestaande voorwaarden waaronder een persoon met een handicap recht heeft op een tegemoetkoming van het VAPH in afwachting van nog te ontvangen schadeloosstellingen. De artikelen 3 en 4 sluiten aan bij de basisprincipes van het cumulverbod die waren opgenomen in artikel 3 van het besluit van 27 november 2015, met dien verstande dat een onderscheid wordt gemaakt tussen materiële en immateriële hulp en dienstverlening. In artikel 3, tweede lid, van het ontwerp wordt uitdrukkelijk bepaald dat voor de toepassing van de verschilregel voor immateriële hulp- en dienstverlening geen rekening wordt gehouden met de besteding van de schadeloosstelling. Artikel 5 herneemt de bestaande regels inzake bewijs en besteding voor de toepassing van het cumulverbod en de verschilregel op de schadeloosstelling voor materiële hulp- en dienstverlening. De artikelen 6 tot 8 bevatten de regels voor schadeloosstellingen voor immateriële hulp- en dienstverlening waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen eenmalige schadeloosstellingen en periodieke vergoedingen. Artikel 10 bevat een overgangsregeling, terwijl in artikel 11 wordt bepaald dat het ontworpen besluit op 1 januari 2018 in werking treedt.

3. De ontworpen regeling vindt rechtsgrond in de delegatiebepalingen van artikel 14, tweede en derde lid, van het reeds genoemde decreet van 7 mei 2004.

---

¹ Cass. 25 januari 2016, S.15.0069.N, *VAPH t. I.D.*

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In het eerste lid van de aanhef van het ontwerp wordt, benevens van artikel 14, ook nog melding gemaakt van artikel 8, 3° en 13°, van het decreet van 7 mei 2004. Zoals is opgemerkt *sub 3* vindt de ontworpen regeling een specifieke rechtsgrond in artikel 14, tweede en derde lid, van het voornoemde decreet. Een verwijzing naar artikel 8, 3° en 13°, van dat decreet, waarin een meer algemene rechtsgrond wordt geboden voor het bepalen van de voorwaarden waaronder het VAPH tegemoetkomingen kan toekennen, is derhalve overbodig. Hiermee rekening houdend, kan voor het eerste lid van de aanhef met de volgende redactie worden volstaan:

“Gelet op het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, artikel 14, gewijzigd bij de decreten van 20 maart 2009 en 21 juni 2013;”.

Artikel 10

5. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt met betrekking tot artikel 10 van het ontwerp vermeld dat die bepaling een overgangsmaatregel bevat voor de eenmalige schadeloosstellingen voor immateriële hulp- en dienstverlening, verkregen voor 1 januari 2018 die na die datum voorgelegd worden aan het agentschap. Voor de eenmalige schadeloosstellingen zullen – steeds volgens de nota aan de Vlaamse Regering – het cumulverbod en de verschilregel zoals bepaald in het besluit van 27 november 2015 toegepast worden voor de periode tot 1 januari 2018. Het saldo dat dan bekomen wordt van die eenmalige schadeloosstelling, wordt volgens de nota vanaf 1 januari 2018 omgezet in een jaarbedrag volgens de bepalingen van het ontwerpbesluit, terwijl voor de overige schadeloosstellingen geen overgangsmaatregel dient uitgewerkt te worden.

Deze aldus in de nota aan de Vlaamse Regering geschetste bedoeling en draagwijdte komen niet duidelijk tot uiting in de tekst van artikel 10 van het ontwerp waarin onder meer wordt bepaald dat voor de betrokken schadeloosstelling het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 “, zoals van kracht op 1 januari 2017, van toepassing [blijft] voor de periode tot en met 31 januari 2017”.

Naar het zeggen van de gemachtigde berust de redactie van artikel 10 op een materiële vergissing die door middel van een aanpassing van de tekst zal worden weggewerkt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME